

११४ ऐतरेयब्राह्मणे पंचमपंचिका ४. ५.

मिवैतदहस्तेन चतुर्थस्यान्हो रूपं. इदं वसो सुतमंध, इंद्र नेदी-
य एदिहि, मैतु ब्रह्मणस्पतिर्, अग्निर्नैता, त्वं सोम क्रतुभिः, पिन्वं-
त्यपः, म व इंद्राय बृहत इति प्रथमेनान्हा समान आतानश्चतुर्थे
ऽहनि चतुर्थस्यान्हो रूपं. श्रुधी हवमिंद्र मा रिषण्य इति सूक्तं
हववच्चतुर्थे ऽहनि चतुर्थस्यान्हो रूपं. मरुत्वां इंद्र वृषभो रणा-
येति सूक्तम्; उग्रं सहोदामिह तं हुवेमेति हववच्चतुर्थे ऽहनि
चतुर्थस्यान्हो रूपं. तदु त्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधा-
रायतनादेवैतेन न प्राच्यावत. इमं नु मायिनं हुव इति पर्यासो
हववांश्चतुर्थे ऽहनि चतुर्थस्यान्हो रूपं. ता उ गायत्र्यो. गायत्र्यो
वा एतस्य त्र्यहस्य मध्यंदिनं वहन्ति. तद्वैतच्छंदो वहति यस्मिन्
निविधीयते तस्माद् गायत्रीषु निविदं दधाति. पिबा सोममिंद्र
मंदतु त्वा, श्रुधी हवं विपिपानस्याद्रेरिति वैराजं पृष्ठं भवति बार्हते
ऽहनि चतुर्थे ऽहनि चतुर्थस्यान्हो रूपं. यद्वावानेति धाय्याच्युता.
त्वामिधि हवामह इति बृहतो योनिमनु निवर्तयति बार्हतं ह्येत-
दहरायतनेन. त्वमिंद्र प्रतूर्तिष्विति सामप्रगाथो, अशस्तिहा
जनितेति जातवांश्चतुर्थे ऽहनि चतुर्थस्यान्हो रूपं. त्यमूषु वाजिनं
देवजूतामिति ताक्ष्यो उच्युतः ॥ ४ ॥

कुह श्रुत इंद्रः कस्मिन्नद्येति सूक्तं वैमदं विरिफितं विरिफितस्य
ऋषेश्वतुर्थे ऽहनि चतुर्थस्यान्हो रूपं. युध्मस्य ते वृषभस्य स्व-
राज इति सूक्तम्, उरुं गभीरं जनिषाभ्युग्रमिति जातवच्चतुर्थे
ऽहनि चतुर्थस्यान्हो रूपं. तदु त्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं
दाधारायतनादेवैतेन न प्रच्यवते. त्यमु वः सत्रासाहमिति पर्यासो;
विश्वासु गीर्षायतमित्यभ्यायाम्यामिवैतदहस्तेन चतुर्थस्यान्हो रूपं.
ता उ गायत्र्यो. गायत्र्यो वा एतस्य त्र्यहस्य मध्यंदिनं वहन्ति